

НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ
КОМЕНТАР
КРИМІНАЛЬНО-
ВИКОНАВЧОГО
КОДЕКСУ УКРАЇНИ

*За загальною редакцією
Мінченка Сергія Івановича, доктора юридичних наук*

СТАНОМ НА 30 ЖОВТНЯ 2020 РОКУ

Київ
ВД «Професіонал»
2020

УДК 343.1(477)
Н 34

Науково-практичний коментар Кримінально-виконавчого кодексу України.
Н 34 Станом на 30 жовтня 2020 року. / За заг. ред. Мінченка С. І. – Київ : Видавничий дім «Професіонал», 2020. – 298 с.

ISBN 978-966-370-364-0

Запропонований коментар враховує усі новації та зміни станом на жовтень 2020 року, а також досягнення і пріоритети правової науки у цій галузі права.

При цьому перевага при побудові коментаря віддається саме практичному застосуванню норм права у сучасних політичних та соціально-економічних умовах нашої держави.

Видання розраховано у першу чергу на працівників пенітенціарної служби, працівників правоохоронних органів, суддів, адвокатів, правозахисників, працівників соціальної служби, представників органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, студентів юридичних факультетів, просто зацікавлених читачів.

УДК 343.1(477)

ISBN 978-966-370-364-0

© Видавничий дім «Професіонал», 2020.

Авторський колектив

Акімов Михайло Олександрович — кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ;

Боровик Андрій Володимирович — кандидат юридичних наук, доцент, член-кореспондент Академії економічних наук України, професор кафедри кримінального права і правосуддя Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука;

Волинець Владислав Володимирович — доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри трудового права та права соціального забезпечення Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Гринько Лариса Петрівна — кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального права та кримінально-правових дисциплін Полтавського юридичного інституту Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого;

Дашутін Ігор Володимирович — доктор юридичних наук, суддя Верховного Суду;

Дрозд Валентина Георгіївна — доктор юридичних наук, доцент, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник Науково-дослідного відділу науково-дослідної лабораторії проблем правового та організаційного забезпечення діяльності Міністерства Державного науково-дослідного інституту МВС України;

Дрозд Олексій Юрійович — доктор юридичних наук, доцент, начальник відділу докторантури та ад'юнктури Національної академії внутрішніх справ України;

Журавель Валентина Іванівна — доктор юридичних наук, суддя Верховного Суду;

Журавльов Дмитро Володимирович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, перший заступник директора Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України;

Журавльова Зоря Владленівна — кандидат юридичних наук, приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу;

Іншин Микола Іванович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, академік НАПрН України, завідувач кафедри трудового права та права соціального забезпечення Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Касмінін Олександр Володимирович — кандидат юридичних наук, суддя Конституційного Суду України;

Копотун Ігор Миколайович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України;

Онiщенко Наталія Миколаївна — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, академік Національної академії правових наук України, завідувач відділу теорії держави і права Інституту держави і права ім. В. М. Корецького;

Падалка Антоніна Олександрівна — доктор юридичних наук, асистент кафедри трудового права та права соціального забезпечення Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Петков Валерій Петрович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, професор кафедри права Університету імені Альфреда Нобеля;

Політова Анна Сергіївна — кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри юридичних дисциплін Донецького юридичного інституту МВС України;

Татарова Тетяна Олександрівна — кандидат юридичних наук доцент кафедри публічного адміністрування Національної академії внутрішніх справ;

Чижмарь Катерина Іванівна — доктор юридичних наук, доцент, заслужений юрист України, директор Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України;

Чижмарь Юрій Васильович — доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри цивільного, господарського, адміністративного права та правоохоронної діяльності ВЗО Відкритий міжнародний університет розвитку людини

«Україна»;

Шелухин Микола Леонідович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри права та публічного адміністрування Маріупольського державного університету.

ВВЕДЕННЯ

В основі формування та розвитку правової системи держави, різних галузей законодавства, правових форм і напрямів її діяльності перебуває політика, що відображає принципи, стратегію, основні напрями та форми досягнення соціальної мети, яку ставить перед собою суспільство, політичні та владні структури, що його представляють.

Стаття 1 Конституції України визнає нашу державу як соціальну та правову. У контексті конституційно-правової доктрини соціальною є держава, політика якої спрямована на створення умов, що забезпечують гідне життя та вільний розвиток людини. Загальна мета соціальної політики має складну ієрархію, яка залежить від характеру й спрямованості багатобічної діяльності держави та її органів з реалізації такої мети.

Відомо, що розвиток держави є важливою передумовою творення й удосконалення її нормативного комплексу.

Взаємозв'язок суспільних процесів, зокрема в кримінальній і некримінальній сферах, вимагає створення комплексного суспільного механізму впливу на злочинність, у якому взаємопов'язані між собою кримінально-виконавча політика і кримінально-виконавче право будуть не тільки виконувати функції стримування злочинності, а й активно впливатимуть на саму злочинність і злочинців.

Як засвідчує аналіз правової літератури з цієї теми (Л.В. Багрій-Шахматов, М.І. Бажанов, І.Г. Богатирьов, В.К. Грищук, О.М. Джужа, О.Г. Колб, О.М. Костенко, В.Г. Лукашевич, В.О. Навроцький, В.Л. Ординський, Г.О. Радов, А.Х. Степанюк, Є.Л. Стрельцов, В.М. Трубников, П.Л. Фріс та ін.), нині в українському суспільстві спостерігається прагнення реалізувати цивілізовані моделі законотворення у кримінально-виконавчій сфері.

Характерно, що в сучасних соціальних-економічних умовах в Україні (військові дії у східних областях держави, окупація з боку Росії у Криму, пов'язаний з цими подіями сплеск насильницьких злочинних дій, безпрецедентна для України кількість нелегальної зброї на руках в населення, складна економічна ситуація, практична втрата російського ринку для економічного співробітництва, погіршення соціально-економічних умов більшості громадян України) керівництво держави має волю і нахнення для вдосконалення Кримінально-виконавчого кодексу України. Маємо на увазі Закон України «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо адаптації статусу засудженого до європейських стандартів» від 8 квітня 2014 року № 1186-VII.

Загальновідомо, що вдосконалення та впорядкування кримінального законодавства характерна риса процесу розвитку цивілізованої правової держави. При цьому на перший план виступають принципи правотворчості і науковості, здатні гарантувати як високу якість кримінально-виконавчого права, так і вагомість та авторитетність кримінально-виконавчої політики держави.

Прагнення України до адаптації у спільному європейському суспільстві таким чином проявляється і у кримінально-виконавчій законодавчій сфері.

Отже, найактуальніше завдання сучасної кримінально-виконавчої політики України, це є забезпечення всебічного контролю за дотриманням відповідними службами і посадовцями кримінально-виконавчої системи вимог чинного законодавства, парламентських і урядових рішень з використанням можливостей суду, прокуратури, органів державної виконавчої влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, окремих фізичних осіб у межах повноважень, наданих їм законом.

У новітніх виданнях наукової юридичної та політологічної літератури основні завдання цього напрямку політики згруповані наступним чином:

- визначення основних напрямів ефективного виконання кримінальних покарань за умов суворого дотримання вимог законності;
- розроблення основних напрямів діяльності органів держави і громадськості для досягнення виправлення та ресоціалізації засуджених;
- розробка основних напрямів діяльності, пов'язаної з профілактикою вчинення злочинів і правопорушень засудженими як під час відбування покарання, так і після звільнення;
- визначення напрямів діяльності державних органів і громадськості для забезпечення соціальної адаптації осіб, звільнених з кримінально-виконавчих установ.

Реалізуючи названі цілі й завдання кримінально-виконавча політика водночас створює першооснову ефективної практики виконання покарань, яка, у свою чергу, базується на наступних принципах:

- суверенітету, наукової обґрунтованості та незалежності від ідеологічних установок і рішень будь-яких політичних партій і течій;
- пріоритету загально визнаних людських цінностей, життя і здоров'я людини;
- примату прав людини над державними і суспільними інтересами за умов їх гармонійного поєднання;
- відповідальності держави перед громадянами і суспільством за результати своєї діяльності;
- розподілу компетенції між суб'єктами кримінально-виконавчої політики, який виключає можливість монопольного прийняття для кримінально-виконавчої системи рішень будь-якою окремою особою або окремою гілкою влади;
- політичного й економічного плюралізму;
- системного охоплення всього комплексу взаємопов'язаних проблем кримінально-виконавчої діяльності;
- інтеграції з іншими галузями соціальної політики держави;
- зв'язку з національними й релігійними культурними і соціально-економічними умовами;
- максимального використання інститутів соціалізації, які є у розпорядженні держави і суспільства;
- поваги до загально визнаних принципів міжнародного права;
- гуманізму та милосердя, справедливості та моральності, гласності;
- демократичного характеру кримінально-виконавчої діяльності.

На нашу думку, перераховані принципи відтворюють увесь спектр суспільних і правових відносин у сфері кримінально-виконавчої політики, спрямованої на виконання кримінальних покарань у державі та захист суспільства від нових злочинних посягань.

Основним джерелом кримінально-виконавчого права є Конституція України.

Основним законодавчим актом у сфері виконання та відбування кримінальних покарань є Кримінально-виконавчий кодекс України.

До інших законів, що містять норми кримінально-виконавчого права, належить Кримінальний кодекс України, Кодекс законів про працю України, Сімейний кодекс України, а також Закон «Про Державну кримінально-виконавчу службу України», Закон України «Про застосування амністії в Україні», «Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк», Закон України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей».

Норми кримінально-виконавчого права містяться в указах Президента України, постановках і розпорядженнях Кабінету Міністрів України, у відомчих нормативно-правових

актах. Джерелами кримінально-виконавчого права є також міжнародно-правові акти, ратифіковані Верховною Радою України, оскільки вони включені до національного законодавства. Як приклад можна навести Указ Президента України від 06.04.2011 року № 394/2011 «Про затвердження Положення про Державну пенітенціарну службу України».

Отже, наше видання присвячене саме основному законодавчому акту у сфері виконання та відбування кримінальних покарань — Кримінально-виконавчому кодексу України.

Реформа державної виконавчої служби в Україні, як складова загальної реформи судострою та правосуддя в державі вступає у законну силу з жовтня 2016 року.

Практичним заходам із втілення реформаторських ідей передувало прийняття 02.06.2016 р. двох законів – це Закони України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» та «Про виконавче провадження».

За словами керівництва Міністерства юстиції України при втіленні приписів вказаних законів у правове поле України можна визначити такі складові:

ліквідація Державної виконавчої служби України (як окремого державного органу); оптимізація діяльності державних виконавців;

запровадження змішаної системи виконання рішень (введення поряд з державним інституту приватного виконання рішень).

Навіть на перший погляд зрозуміло, що наслідком цього буде внесення змін у більшість законів і кодексів, особливо процесуальних. Зміни торкнулись і виконання кримінальних покарань, що передбачені новою редакцією КВК. Перш за все це стосується конфіскації майна і штрафів, а також оновлені функції органів державної виконавчої служби у галузі виконання вироків судів, а також кримінально виконавчих інспекцій.

Особливу увагу слід зосередити на таких новелах, як здійснення примусового виконання рішень приватними виконавцями, винятково судовий порядок оскарження дій (бездіяльності) виконавців, оновлену процедуру самого виконавчого провадження, введення Єдиного реєстру виконавчих проваджень. Всі ці новації, що кореспондуються з вимогами конкретних нормативних актів, будуть запропоновані нашим видавництвом і вийдуть друком до вересня 2016 року. Це основні коментовані кодекси, а також окремі законодавчі акти, що найбільш зазнали змін при здійсненні реформи виконавчого провадження.

Не можна не визнати – реформа процедури примусового виконання судових рішень (рішень інших органів) не просто назріла, вона перезріла. Ні для кого не є секретом, що наявне виконання рішень є ахілесовою п'ятою вітчизняного правосуддя, яке зводить нанівець усі зусилля українських судів (які й самі є великою проблемою).

Метою редакцій науково-практичних коментарів є, зокрема, ознайомлення читачів з новітніми нормативними актами та практичними висновками, що очікує систему виконання рішень у найближчій перспективі. При цьому перевага при побудові коментаря віддається саме практичному застосуванню норм права у сучасних політичних та соціально-економічних умовах нашої держави, що включає воєнні дії на сході країни, російську окупацію Криму, одночасне втілення ґрунтовних реформ, зміни моделі прокуратури України.

Видання розраховано у першу чергу на працівників пенітенціарної служби, працівників правоохоронних органів, суддів, адвокатів, правозахисників, працівників соціальної служби, представників органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, студентів юридичних факультетів, просто зацікавлених читачів.

ЗМІСТ

ВВЕДЕННЯ	3
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ	6
ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА	7
РОЗДІЛ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	7
Глава 1 КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ	7
СТАТТЯ 1. МЕТА І ЗАВДАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	7
СТАТТЯ 2. КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ	9
СТАТТЯ 3. ДІЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА У ПРОСТОРИ Й ЧАСІ	10
СТАТТЯ 4. ПІДСТАВА ВИКОНАННЯ І ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	11
СТАТТЯ 5. ПРИНЦИПИ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ВИКОНАННЯ І ВІДБУВАННЯ ПОКАРАНЬ	12
СТАТТЯ 6. ВИПРАВЛЕННЯ І РЕСОЦІАЛІЗАЦІЯ ЗАСУДЖЕНИХ ТА ЇХ ОСНОВНІ ЗАСОБИ	15
6 ¹ . ЄДИНИЙ РЕЄСТР ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ЗА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ МАЛОЛІТНЬОЇ ОСОБИ.....	18
Глава 2 ПРАВОВИЙ СТАТУС ЗАСУДЖЕНИХ	20
СТАТТЯ 7. ОСНОВИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЗАСУДЖЕНИХ	20
СТАТТЯ 8. ОСНОВНІ ПРАВА ЗАСУДЖЕНИХ	21
СТАТТЯ 9. ОСНОВНІ ОБОВ'ЯЗКИ ЗАСУДЖЕНИХ.....	25
СТАТТЯ 10. ПРАВО ЗАСУДЖЕНИХ НА ОСОБИСТУ БЕЗПЕКУ	27
Глава 3 ОРГАНИ І УСТАНОВИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ	29
СТАТТЯ 11. ВИДИ ОРГАНІВ І УСТАНОВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ	29
СТАТТЯ 12. ОРГАНИ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ	31
СТАТТЯ 13. ПОВНОВАЖЕННЯ УПОВНОВАЖЕНОГО ОРГАНУ З ПИТАНЬ ПРОБАЦІЇ	31
СТАТТЯ 14. ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ, ГАУПТВАХТИ	32
СТАТТЯ 15. АРЕШТНІ ДОМИ	33
СТАТТЯ 16. ВИПРАВНІ ЦЕНТРИ	33
СТАТТЯ 17. ДИСЦИПЛІНАРНИЙ БАТАЛЬЙОН	34
СТАТТЯ 18. ВИПРАВНІ КОЛОНІЇ	34
СТАТТЯ 19. ВИХОВНІ КОЛОНІЇ.....	36
СТАТТЯ 20. ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО МІСЦЕ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	36
СТАТТЯ 21. ЗАСТОСУВАННЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ ЗАХОДІВ МЕДИЧНОГО ХАРАКТЕРУ	36
Глава 4 НАГЛЯД І КОНТРОЛЬ ЗА ВИКОНАННЯМ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ. УЧАСТЬ ГРОМАДСЬКОСТІ У ВИПРАВЛЕННІ І РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ	37
СТАТТЯ 22. НАГЛЯД ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАКОНІВ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ	37
СТАТТЯ 23. КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ І УСТАНОВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ	38

СТАТТЯ 24. ВІДВІДУВАННЯ УСТАНОВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ.....	39
СТАТТЯ 25. УЧАСТЬ ГРОМАДСЬКОСТІ У ВИПРАВЛЕННІ І РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ. ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ ПРАВ ЗАСУДЖЕНИХ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ	43
ОСОБЛИВА ЧАСТИНА.....	45
РОЗДІЛ II ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ, НЕ ПОВ'ЯЗАНИХ З ПОЗБАВЛЕННЯМ ВОЛІ	45
Глава 5 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ШТРАФУ	45
СТАТТЯ 26. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ШТРАФУ.....	45
СТАТТЯ 27. ВИКЛЮЧЕНА ЗГІДНО ІЗ ЗАКОНОМ УКРАЇНИ ВІД 02.06.2016 Р. № 1404-VIII.....	46
СТАТТЮ 28. ВИКЛЮЧЕНО НА ПІДСТАВІ ЗАКОНУ № 4025-VI ВІД 15.11.2011	46
Глава 6 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВІЙСЬКОВОГО, СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВАННЯ, РАНГУ, ЧИНУ АБО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО КЛАСУ	46
СТАТТЯ 29. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВІЙСЬКОВОГО, СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВАННЯ, РАНГУ, ЧИНУ АБО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО КЛАСУ	46
Глава 7 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	47
СТАТТЯ 30. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ.....	47
СТАТТЯ 31. ОБОВ'ЯЗКИ УПОВНОВАЖЕНОГО ОРГАНУ З ПИТАНЬ ПРОБАЦІЇ ЩОДО ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ.....	48
СТАТТЯ 32. ОБОВ'ЯЗКИ ВЛАСНИКА ПІДПРИЄМСТВА, УСТАНОВИ, ОРГАНІЗАЦІЇ АБО УПОВНОВАЖЕНОГО НИМ ОРГАНУ ЗА МІСЦЕМ РОБОТИ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	49
СТАТТЯ 33. ОБОВ'ЯЗКИ ОРГАНІВ, ЯКІ МАЮТЬ ПРАВО АНУЛЮВАТИ ДОЗВІЛ НА ЗАНЯТТЯ ПЕВНИМИ ВИДАМИ ДІЯЛЬНОСТІ.....	50
СТАТТЯ 34. ОБОВ'ЯЗКИ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	50
СТАТТЯ 35. НАСЛІДКИ УХИЛЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	51
Глава 8 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ	52
СТАТТЯ 36. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ.....	52
СТАТТЯ 37. УМОВИ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ.....	53

СТАТТЯ 38. ОБЧИСЛЕННЯ СТРОКУ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ.....	54
СТАТТЯ 39. ОBOB'ЯЗКИ ВЛАСНИКА ПІДПРИЄМСТВА, УСТАНОВИ, ОРГАНІЗАЦІЇ АБО УПОВНОВАЖЕНОГО НИМ ОРГАНУ ЗА МІСЦЕМ ВІДБУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ.....	54
СТАТТЯ 40. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ.....	56
Глава 9 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ВИПРАВНИХ РОБІТ	58
СТАТТЯ 41. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ВИПРАВНИХ РОБІТ.....	58
СТАТТЯ 42. УМОВИ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ВИПРАВНИХ РОБІТ.....	59
СТАТТЯ 43. ОБЧИСЛЕННЯ СТРОКУ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ВИПРАВНИХ РОБІТ.....	60
СТАТТЯ 44. ОBOB'ЯЗКИ ВЛАСНИКА ПІДПРИЄМСТВА, УСТАНОВИ, ОРГАНІЗАЦІЇ АБО УПОВНОВАЖЕНОГО НИМ ОРГАНУ ЗА МІСЦЕМ ВІДБУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ВИПРАВНИХ РОБІТ	62
СТАТТЯ 45. ПОРЯДОК ПРОВАДЖЕННЯ ВІДРАХУВАНЬ ІЗ ЗАРОБІТКУ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ВИПРАВНИХ РОБІТ	63
СТАТТЯ 46. ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ І СТЯГНЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ВИПРАВНИХ РОБІТ	64
Глава 10 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ СЛУЖБОВИХ ОБМЕЖЕНЬ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	66
СТАТТЯ 47. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ СЛУЖБОВИХ ОБМЕЖЕНЬ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	66
Глава 11 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ КОНФІСКАЦІЇ МАЙНА	67
СТАТТЯ 48. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ КОНФІСКАЦІЇ МАЙНА.....	67
СТАТТЯ 49. МАЙНО, ЩО ПІДЛЯГАЄ КОНФІСКАЦІЇ.....	68
Глава 12 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ АРЕШТУ	69
СТАТТЯ 50. МІСЦЯ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ АРЕШТУ	69
СТАТТЯ 51. ПОРЯДОК І УМОВИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ АРЕШТУ	70
СТАТТЯ 52. ЗАЛУЧЕННЯ ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ДО АРЕШТУ, ДО ПРАЦІ.....	71
СТАТТЯ 53. МАТЕРІАЛЬНО-ПОБУТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І МЕДИЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО АРЕШТУ	71
СТАТТЯ 54. ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ ТА СТЯГНЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ДО АРЕШТУ	72
СТАТТЯ 55. ОСОБЛИВОСТІ ВІДБУВАННЯ АРЕШТУ ЗАСУДЖЕНИМИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ.....	73
Глава 13 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ	76
СТАТТЯ 56. МІСЦЯ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	76
СТАТТЯ 57. НАПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ ДЛЯ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	77

СТАТТЯ 58. ОБЧИСЛЕННЯ СТРОКУ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	79
СТАТТЯ 59. ПОРЯДОК І УМОВИ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	80
СТАТТЯ 60. УМОВИ ПРАЦІ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ	83
СТАТТЯ 60-1. ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВЕ ДЕРЖАВНЕ СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ І ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	83
СТАТТЯ 61. ОБОВ'ЯЗКИ АДМІНІСТРАЦІЇ ВИПРАВНОГО ЦЕНТРУ	84
СТАТТЯ 62. ОБОВ'ЯЗКИ ВЛАСНИКА ПІДПРИЄМСТВА, УСТАНОВИ, ОРГАНІЗАЦІЇ АБО УПОВНОВАЖЕНОГО НИМ ОРГАНУ ЗА МІСЦЕМ РОБОТИ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ	85
СТАТТЯ 63. МЕДИЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	86
СТАТТЯ 64. МАТЕРІАЛЬНО-ПОБУТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ	86
СТАТТЯ 65. СОЦІАЛЬНО-ВИХОВНА РОБОТА ІЗ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	87
СТАТТЯ 66. УЧАСТЬ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ В САМОДІЯЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ.....	88
СТАТТЯ 67. ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	88
СТАТТЯ 68. ЗАХОДИ СТЯГНЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	89
СТАТТЯ 69. ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ЗАОХОЧЕННЯ І СТЯГНЕННЯ ДО ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ	90
СТАТТЯ 70. ПОСАДОВІ ОСОБИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬ ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ І СТЯГНЕННЯ, ТА ОБСЯГ ЇХ ПОВНОВАЖЕНЬ	91
Глава 14 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ТРИМАННЯ В ДИСЦИПЛІНАРНОМУ БАТАЛЬЙОНІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	92
СТАТТЯ 71. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ТРИМАННЯ В ДИСЦИПЛІНАРНОМУ БАТАЛЬЙОНІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	92
СТАТТЯ 72. РЕЖИМ У ДИСЦИПЛІНАРНОМУ БАТАЛЬЙОНІ.....	93
СТАТТЯ 73. ПОБАЧЕННЯ І ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	94
СТАТТЯ 74. ЛИСТУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	96
СТАТТЯ 75. КОРОТКОЧАСНІ ВИЇЗДИ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗА МЕЖІ ДИСЦИПЛІНАРНОГО БАТАЛЬЙОНУ	96
СТАТТЯ 76. ОДЕРЖАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ ПОСИЛОК (ПЕРЕДАЧ) І БАНДЕРОЛЕЙ	97
СТАТТЯ 77. ПРАЦЯ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	98
СТАТТЯ 78. ВІЙСЬКОВЕ НАВЧАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	98
СТАТТЯ 79. СОЦІАЛЬНО-ВИХОВНА РОБОТА ІЗ ЗАСУДЖЕНИМИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ.....	98
СТАТТЯ 80. РАДИ ГРОМАДСЬКОСТІ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	99
СТАТТЯ 81. ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО	

ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	100
СТАТТЯ 82. ЗАХОДИ СТЯГНЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	101
СТАТТЯ 83. ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ЗАОХОЧЕННЯ І СТЯГНЕННЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	102
СТАТТЯ 84. МАТЕРІАЛЬНО-ПОБУТОВЕ ТА МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	102
СТАТТЯ 85. ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ПОКАРАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗА ХВОРОБОЮ	104
РОЗДІЛ III ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	104
Глава 15 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	104
СТАТТЯ 86. ВИЗНАЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНОМУ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ВИДУ КОЛОНІЇ	104
СТАТТЯ 87. НАПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ДЛЯ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	105
СТАТТЯ 88. ПЕРЕМІЩЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	106
СТАТТЯ 89. ЗАЛИШЕННЯ В СЛІДЧОМУ ІЗОЛЯТОРІ ЧИ НАПРАВЛЕННЯ У ВИПРАВНУ КОЛОНІЮ МАКСИМАЛЬНОГО РІВНЯ БЕЗПЕКИ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ДЛЯ РОБОТИ З ГОСПОДАРСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ	108
СТАТТЯ 90. ТИМЧАСОВЕ ЗАЛИШЕННЯ ЗАСУДЖЕНОГО В СЛІДЧОМУ ІЗОЛЯТОРІ І ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗАСУДЖЕНОГО З АРЕШТНОГО ДОМУ, ВИПРАВНОГО ЦЕНТРУ, ДИСЦИПЛІНАРНОГО БАТАЛЬЙОНУ АБО КОЛОНІЇ ДО СЛІДЧОГО ІЗОЛЯТОРА.....	109
СТАТТЯ 91. ПОРЯДОК ПРИЙНЯТТЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ДО ВИПРАВНИХ І ВИХОВНИХ КОЛОНІЙ	110
СТАТТЯ 92. РОЗДІЛЬНЕ ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ У ВИПРАВНИХ І ВИХОВНИХ КОЛОНІЯХ	111
СТАТТЯ 93. ВІДБУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ВСЬОГО СТРОКУ ПОКАРАННЯ В ОДНІЙ ВИПРАВНІЙ ЧИ ВИХОВНІЙ КОЛОНІЇ	112
СТАТТЯ 94. СТРУКТУРНІ ДІЛЬНИЦІ ВИПРАВНИХ І ВИХОВНИХ КОЛОНІЙ	113
СТАТТЯ 95. ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В ДІЛЬНИЦІ КАРАНТИНУ, ДІАГНОСТИКИ І РОЗПОДІЛУ	115
СТАТТЯ 96. ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В ДІЛЬНИЦІ РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ	116
СТАТТЯ 97. ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В ДІЛЬНИЦІ ПОСИЛЕНОГО КОНТРОЛЮ	116
СТАТТЯ 98. ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В ДІЛЬНИЦІ СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ	118
СТАТТЯ 99. ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В ДІЛЬНИЦІ СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ	119
СТАТТЯ 100. ЗМІНА УМОВ ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	120
СТАТТЯ 101. ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	121
Глава 16 РЕЖИМ У КОЛОНІЯХ ТА ЗАСОБИ ЙОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	123

СТАТТЯ 102. РЕЖИМ У КОЛОНІЯХ ТА ЙОГО ОСНОВНІ ВИМОГИ.....	123
СТАТТЯ 103. ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ НАГЛЯДУ І КОНТРОЛЮ	126
СТАТТЯ 104. ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ В КОЛОНІЯХ.....	128
СТАТТЯ 105. РЕЖИМ ОСОБЛИВИХ УМОВ У КОЛОНІЯХ.....	129
СТАТТЯ 106. ПІДСТАВИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ФІЗИЧНОГО ВПЛИВУ, СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ І ЗБРОЇ.....	130
Глава 17 УМОВИ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ В КОЛОНІЯХ.....	132
СТАТТЯ 107. ПРАВА І ОBOB'ЯЗКИ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ....	132
СТАТТЯ 108. ПРИДБАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ І ПРЕДМЕТІВ ПЕРШОЇ ПОТРЕБИ.....	135
СТАТТЯ 109. ПРИДБАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ЛІТЕРАТУРИ І ПИСЬМОВОГО ПРИЛАДДЯ.....	138
СТАТТЯ 110. ПОБАЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ З РОДИЧАМИ, АДВОКАТАМИ ТА ІНШИМИ ОСОБАМИ. ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ, КОРИСТУВАННЯ МЕРЕЖЕЮ ІНТЕРНЕТ	139
СТАТТЯ 111. КОРОТКОЧАСНІ ВИЇЗДИ ЗА МЕЖІ ВИПРАВНИХ І ВИХОВНИХ КОЛОНІЙ	143
СТАТТЯ 112. ОДЕРЖАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ПОСИЛОК (ПЕРЕДАЧ) І БАНДЕРОЛЕЙ	144
СТАТТЯ 113. ЛИСТУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	145
СТАТТЯ 114. ОДЕРЖАННЯ І ВІДПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ГРОШОВИХ ПЕРЕКАЗІВ	147
СТАТТЯ 115. МАТЕРІАЛЬНО-ПОБУТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	147
СТАТТЯ 116. МЕДИКО-САНІТАРНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	149
СТАТТЯ 117. ВИКОНАННЯ ПРИМУСОВОГО ЛІКУВАННЯ	152
Глава 18 ПРАЦЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	153
СТАТТЯ 118. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ДО СУСПІЛЬНО КОРИСНОЇ ПРАЦІ	153
СТАТТЯ 119. УМОВИ ПРАЦІ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	157
СТАТТЯ 120. ОПЛАТА ПРАЦІ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	158
СТАТТЯ 121. ВІДРАХУВАННЯ ІЗ ЗАРОБІТКУ АБО ІНШОГО ДОХОДУ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	159
СТАТТЯ 122. ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВЕ ДЕРЖАВНЕ СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ І ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	160
Глава 19 ВИХОВНИЙ ВПЛИВ НА ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	162
СТАТТЯ 123. СОЦІАЛЬНО-ВИХОВНА РОБОТА ІЗ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	162
СТАТТЯ 124. ОСНОВНІ НАПРЯМИ, ФОРМИ І МЕТОДИ СОЦІАЛЬНО- ВИХОВНОЇ РОБОТИ ІЗ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	163
СТАТТЯ 125. ЗАГАЛЬНООСВІТНЄ І ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ НАВЧАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	164
СТАТТЯ 126. ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО І ПРОФЕСІЙНО-	

ТЕХНІЧНОГО НАВЧАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	166
СТАТТЯ 127. САМОДІЯЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	167
СТАТТЯ 128. БОГОСЛУЖІННЯ І РЕЛІГІЙНІ ОБРЯДИ В КОЛОНІЯХ	169
СТАТТЯ 128 ¹ . ОРГАНІЗАЦІЯ ДУШПАСТИРСЬКОЇ ОПІКИ ЗАСУДЖЕНИХ	170
СТАТТЯ 129. ВІЛЬНИЙ ЧАС ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	171
СТАТТЯ 130. ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОСІБ, ПОЗБАВЛЕНИХ ВОЛІ	171
СТАТТЯ 131. ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ЗАОХОЧЕННЯ ДО ОСІБ, ПОЗБАВЛЕНИХ ВОЛІ	172
СТАТТЯ 132. ЗАХОДИ СТЯГНЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОСІБ, ПОЗБАВЛЕНИХ ВОЛІ	173
СТАТТЯ 133. ЗЛІСНИЙ ПОРУШНИК УСТАНОВЛЕНОГО ПОРЯДКУ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	174
СТАТТЯ 134. ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ СТЯГНЕННЯ ДО ОСІБ, ПОЗБАВЛЕНИХ ВОЛІ	175
СТАТТЯ 135. ПОСАДОВІ ОСОБИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬ ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ І СТЯГНЕННЯ, ТА ОБСЯГ ЇХ ПОВНОВАЖЕНЬ	178
СТАТТЯ 136. ПІДСТАВИ І РОЗМІР МАТЕРІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	179
СТАТТЯ 137. ПОРЯДОК СТЯГНЕННЯ МАТЕРІАЛЬНИХ ЗБИТКІВ, ЗАПОДІЯНИХ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	180
Глава 20 ОСОБЛИВОСТІ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ В КОЛОНІЯХ РІЗНИХ ВИДІВ	181
СТАТТЯ 138. ВИПРАВНІ КОЛОНІЇ МІНІМАЛЬНОГО РІВНЯ БЕЗПЕКИ	181
СТАТТЯ 139. ВИПРАВНІ КОЛОНІЇ СЕРЕДНЬОГО РІВНЯ БЕЗПЕКИ	183
СТАТТЯ 140. ВИПРАВНІ КОЛОНІЇ МАКСИМАЛЬНОГО РІВНЯ БЕЗПЕКИ	184
Глава 21 ОСОБЛИВОСТІ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ЗАСУДЖЕНИМИ ЖІНКАМИ І НЕПОВНОЛІТНИМИ	186
СТАТТЯ 141. ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ВАГІТНИМИ ЖІНКАМИ, МАТЕРЯМИ-ГОДУВАЛЬНИЦЯМИ І ЖІНКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ДІТЕЙ ВІКОМ ДО ТРЬОХ РОКІВ	186
СТАТТЯ 142. ПРОЖИВАННЯ ЖІНОК, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ, ЗА МЕЖАМИ ВИПРАВНОЇ КОЛОНІЇ	188
СТАТТЯ 143. ОСОБЛИВОСТІ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИХОВНИХ КОЛОНІЯХ	190
СТАТТЯ 144. ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ НЕПОВНОЛІТНІХ	192
СТАТТЯ 145. ЗАХОДИ СТЯГНЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ НЕПОВНОЛІТНІХ	193
СТАТТЯ 146. ПОСАДОВІ ОСОБИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬ ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ І СТЯГНЕННЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ НЕПОВНОЛІТНІХ, ТА ОБСЯГ ЇХ ПОВНОВАЖЕНЬ	194
СТАТТЯ 147. ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ІЗ ВИХОВНОЇ КОЛОНІЇ ДО ВИПРАВНОЇ КОЛОНІЇ	195
СТАТТЯ 148. ЗАЛИШЕННЯ У ВИХОВНИХ КОЛОНІЯХ ЗАСУДЖЕНИХ, ЯКІ	

ДОСЯГЛИ ВІСІМНАДЦЯТИРІЧНОГО ВІКУ	197
СТАТТЯ 149. УЧАСТЬ ГРОМАДСЬКОСТІ У ВИПРАВЛЕННІ І РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ НЕПОВНОЛІТНІХ	198
РОЗДІЛ ІV ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	200
Глава 22 ПОРЯДОК І УМОВИ ВИКОНАННЯ ТА ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	200
СТАТТЯ 150. МІСЦЯ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	200
СТАТТЯ 151. ПОРЯДОК І УМОВИ ВИКОНАННЯ ТА ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	201
СТАТТЯ 151-1. ЗМІНА УМОВ ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	203
СТАТТЯ 151-2. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ ТА ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ ЖІНКАМИ, ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОКАРАННЯ У ВИДІ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	205
РОЗДІЛ V ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ. ДОПОМОГА ОСОБАМ, ЯКІ ЗВІЛЬНЕНІ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ, КОНТРОЛЬ І НАГЛЯД ЗА НИМИ	205
Глава 23 ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ.....	205
СТАТТЯ 152. ПІДСТАВИ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	205
СТАТТЯ 153. ПРИПИНЕННЯ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ І ПОРЯДОК ЗВІЛЬНЕННЯ	206
СТАТТЯ 154. ПОРЯДОК ДОСТРОКОВОГО ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	208
СТАТТЯ 155. ПРАВОВИЙ СТАТУС ОСІБ, ЯКІ ВІДБУЛИ ПОКАРАННЯ.....	211
Глава 24 ДОПОМОГА ОСОБАМ, ЯКІ ЗВІЛЬНЕНІ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	212
СТАТТЯ 156. НАДАННЯ ДОПОМОГИ ЗАСУДЖЕНИМ У ТРУДОВОМУ І ПОБУТОВОМУ ВЛАШТУВАННІ.....	212
СТАТТЯ 157. НАДАННЯ ДОПОМОГИ ОСОБАМ, ЗВІЛЬНЕНИМ З МІСЦЬ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	213
Глава 25 НАГЛЯД ЗА ОСОБАМИ, ЗВІЛЬНЕНИМИ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	214
СТАТТЯ 158. ВСТАНОВЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО НАГЛЯДУ ЗА ОСОБАМИ, ЗВІЛЬНЕНИМИ З МІСЦЬ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	214
СТАТТЯ 159. ВИКОНАННЯ ПОСТАНОВИ СУДДІ ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО НАГЛЯДУ	214
Глава 26 ЗДІЙСНЕННЯ КОНТРОЛЮ ЗА ПОВЕДІНКОЮ ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	215
СТАТТЮ 160 ВИКЛЮЧЕНО НА ПІДСТАВІ ЗАКОНУ № 1186-VI ВІД 08.04.2014.....	215
СТАТТЮ 161 ВИКЛЮЧЕНО НА ПІДСТАВІ ЗАКОНУ № 1186-VI ВІД 08.04.201)....	215
СТАТТЮ 162 ВИКЛЮЧЕНО НА ПІДСТАВІ ЗАКОНУ № 1186-VI ВІД 08.04.201)....	215
СТАТТЯ 163. ОРГАНИ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ НАГЛЯД ЗА ПОВЕДІНКОЮ	

ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ З ВИПРОБУВАННЯМ.....	215
СТАТТЯ 164. ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ НАГЛЯДУ ЗА ОСОБАМИ, ЗВІЛЬНЕНИМИ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ З ВИПРОБУВАННЯМ	216
СТАТТЯ 165. ОБЧИСЛЕННЯ ІСПИТОВОГО СТРОКУ	218
СТАТТЯ 166. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ З ВИПРОБУВАННЯМ	219
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	221
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про пробацію»	223
УКАЗ Президента України «Про Положення про дисциплінарний батальйон у Збройних Силах України»	230
НАКАЗ Міністерства юстиції України від 23.07.2013 № 1475/5 «Про затвер- дження Порядку розгляду звернень громадян у Державній кримінально- виконавчій службі України»	241
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про застосування амністії в Україні»	255
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк»	258
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпри- тульних дітей»	268
НАКАЗ Міністра оборони України «Про затвердження Інструкції про порядок відбування покарання засуджених військовослужбовців у виді тримання в ди- сциплінарному батальйоні» від 29.11.2004 № 567	277

НАУКОВО-ПРАКТИЧНЕ
ТА НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ВИДАННЯ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ
КОМЕНТАР
КРИМІНАЛЬНО-
ВИКОНАВЧОГО
КОДЕКСУ УКРАЇНИ

*За загальною редакцією
Мінченка Сергія Івановича, доктора юридичних наук*

СТАНОМ НА 30 ЖОВТНЯ 2020 РОКУ

Підписано до друку 30.10.2020. Формат 70x100 1/16.
Друк лазерний. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. арк. 24,05.

ТОВ «Видавничий дім «Професіонал»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготовлювачів
і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 1533